

SCHRIFTMEDITATIE

Het Pinksterfeest.

Het woord "Pinksteren" komt in het Oude Testament niet voor. Het is afgeleid van het Griekse woord "Pentekostè". Dit betekent: de vijftigste dag. In het Oude Testament werd dit feest genoemd: "Feest der weken", ook wel "Feest der eerstelingen" en "Feest van de oogst".

Bij het Paasfeest en het feest van de ongezuurde broden was de garf van de eerstelingen van de oogst als een beweegoffer gebracht. Dit offer was het deel van de priester. Zeven weken daarna was de oogst afgelopen en vierde Israël het dankfeest voor de oogst.

Wij lezen van dit feest onder andere in Deuteronomium 16: "Zeven weken zult gij u tellen; van dat men met de sikkel begint in het staande koren, zult gij de zeven weken beginnen te tellen. Daarna zult gij de Heere uw God, het feest der weken houden; het zal een vrijwillige schatting uwer hand zijn, dat gij geven zult, nadat u de Heere uw God zal gezegend hebben. En gij zult vrolijk zijn voor het Aangezicht des Heere uws Gods, gij en uw zoon en uw dochter en uw dienstknecht en uw dienstmaagd en de Leviet die in uw poorten is en de vreemdeling en de wees en de weduwe, die in het midden van u zijn in de plaats, die de Heere uw God zal verkiezen om Zijn Naam aldaar te doen wonen".

Het Oudtestamentische Oogstfeest heeft haar diepste vervulling ontvangen in de werken van God in Christus. De velden, wit om te oogsten, zijn door Hem bereid. In Hem heeft de Heere een "afgesneden zaak" op de aarde gedaan. De sikkel heeft Hem getroffen en weggerukt uit het land der levenden. Gelijk een tarwegraan is Hij in de aarde gevallen en gestorven.

Hij is ook de Eersteling geworden dergenen die ontslapen zijn omdat Hij is opgewekt uit de doden.

De bedéling waarin wij leven is de bedéling van "het Feest van de Oogst". Christus Zelf heeft de Maaier en de Zaaier verworven, het Licht en de warmte.

Op grond van Zijn volbrachte werk wilde Hij de Vader bidden om de Heilige Geest. Die Heilige Geest zal het Zaad van het Woord uit Christus nemen en zegenen aan de aarde.

Hij - Christus - is de Eersteling.

Nu zal de hele oogst binnenkomen.

Nu is de hele oogst geheiligd.

Nu is de hele oogst voor Hem.

Nu zal het welbehagen van de Vader door Zijn Hand in betoning van Geesteskracht gelukkig doorgaan.

Nu komt er geluid en wind en vuur op de dode akker.

Nu worden er monden en harten en oren geopend.

Nu wordt de Babylonische spraakverwarring doorbroken en de "tale Kanaäns" gehoord: "En zij ontzetten zich allen en verwonderden zich zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle deze, die daar spreken, Galileërs? En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen taal?" (Handelingen 2).

Nu komt er beroering in de dorre doodsbeenderen.

De Eersteling van de nieuwe oogst is ingegaan.

Hoeveel duizenden halmen zijn na Hem ingezameld in de Hemelse Schuur? Zij juichen, ook zingen zij...

Nog gaat de Geest de wereld rond, ontdekkend aan de zonde, gerechtigheid en oordeel.

Nog werkt Hij als de Geest der genade en der gebeden.

Nog gaat Hij uit op straten en pleinen.

Nog zoekt Hij onder heggen en in steggen.

Hij wederbaart - door het Levende Woord - de gemeente die zalig worden zal.

Die Geest werkt ook op de volmaking toe; op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waar geen zonde en dood meer zijn zal. De tarwe oogst raakt ten einde. Dan worden de stengels dor en geel. Dan wordt het tijd voor de nalezing.

Johannes hoorde een engel roepen tot de Degene Die op de wolk zat: "Zend uw sikkel en maai; want de ure om te maaien is voor U gekomen, dewijl de oogst der aarde is rijp geworden. En die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde en de aarde werd gemaaid". (Openbaring 14)

En de Geest en de Bruid zeggen: kom. En die het hoort zegge: kom. En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des Levens om niet.

Die deze dingen getuigt zegt: Ja, Ik kom haastiglijk. Amen.

De Geest des Heere neigen onze harten tot Zijn komst. Ja, kom Heere Jezus...

D.C.O.